

דרך הרי"ף

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

פרשת ויקרא | גיליון 20 | ג' בניסן תשפ"ג

סעודה ראשונה

"וְכָל קָרְבַּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלַח וְלֹא תִשְׁבֵּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל קָרְבָנְךָ תִּקְרִיב מֶלַח"
 האדם צריך לשמוח ביסורים שבאים עליו כי הם ממתקים את הרע והדין ממנו.

רבתינו הקדושים אומרים לנו (ברכות ה.) נאמר ברית במלח ונאמר ברית ביסורים, מה הברית האמורה במלח מכשירה את הבשר וממתקת את הבשר, כך היסורים מכשירים וממתקים את המצב ואת ההתמודדויות הקשות שאדם עובר.

הרבה פעמים בחיים, האדם עובר נסיונות ויסורים קשים, ובתוך הנסיונות והיסורים שהאדם עובר, האדם מתלונן למה הקב"ה מנסה אותו ומעביר אותו דברים קשים, דברים שנראים לא נוחים ולא טובים. אבל האדם צריך לדעת שאל לו לחשוב ולהרגיש כך, אלא האדם צריך לדעת שהיסורים ממתקים את כל הדברים הקשים. כל היסורים שבאים לאדם הם לטובה והם ממתקים מעליו דברים שבאמת קשה לעמוד בהם ואי אפשר להתמודד איתם.

וכך מסופר על רבנו החיד"א שהיה גאון ישראל והיה קודש קודשים, שהיה בא אליו אדם שהיה מתלונן כל הזמן על יסורים קשים שיש לו, החיד"א הושיב אותו בבית מדרש שלו ונפלה על אותו אדם תרדמה. מתי שאותו אדם נרדם, הוא חלם שרואה את בית דין של מעלה ושם יש מלאכים רעים שמראים את כל העוונות שהוא עשה ויש כנגדם מלאכים טובים שמראים את כל הדברים הטובים שהוא עשה.

הדברים הטובים שאותו אדם עשה אומר רבנו החיד"א, היה להם משקל קל ודק, הדברים הרעים שהוא עשה היו במשקל כבד מאוד. שמו את שניהם במאזניים ובוודאי שהדברים הרעים היו כבדים מהדברים הטובים שהוא עשה. אותו אדם היה בצער גדול ובעוגמת נפש גדולה והוא ראה כבר איך הדין הולך איתו לרעה והוא ילך לגיהנום.

פתאום נכנסו כל היסורים שאותו אדם עבר בחיים ואת היסורים שמו במאזנים במקום של הדברים הטובים ולאט לאט הכף יורדת ומורידה את כובד העוונות שנמצאים בכף המאזניים השניה, אבל היו חסרים עוד קצת יסורים כדי למתק מעליו את הכל. אותו אדם התחיל לבכות בחלום ולצעוק למה לא היו לי עוד יסורים? למה לא היו לי עוד בעיות?

אדם צריך לדעת העולם הזה הוא עולם חולף, עולם עובר ומתי שהאדם עובר יסורים הם ממתקים את הדין והרע של האדם. האדם צריך לשמוח ביסורים שבאים עליו וגורמים להוריד את כל הרע ממנו.

מחשב מסלול מחדש?

תקוע בצומת דרכים? 955 תחנות והגעת ליעד

לקבלת הספר: 03-792-2548

חפשו: ספר הישועות - ספר דברים 6

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש הרי"ף

הרבה פעמים אנחנו רואים אנשים שיש להם צער גדול, דואגים ממשהו, חוששים ממשהו ופחד גדול ביותר והחשש הזה והפחד הזה מחזיק אותם במשך שנים. שנים רבות הם חוששים, פוחדים, איך יעשו, איך ישמרו, איך יתמודדו, מה יהיה, מה לא יהיה וככה שנים רבות עומדים וחוששים מהפחד והחשש שיש להם. אבל באמת החשש הזה הוא לא חשש גדול, הדאגה הזאת היא לא דאגה גדולה, הפחד הזה הוא לא פחד גדול, זה משהו קטן שרק האדם מעצים אותו אצל עצמו ומגדיל אותו אצל עצמו.

מושלם או שיש בו פגם, לא כל הזמן לחשוב שבעבר היה טוב, אלא בכל יום לבדוק את עצמו איך הוא היום ואיך הוא עכשיו, ואיך הוא מחר. כל הזמן להיות אחראי על עצמו איך ההתנהגות והמעשים שלו.

ספר דברים
מאיד לך את החיים!

לקבלת הספר: 03-792-2548
חפשו: ספר הישועות - ספר דברים

"ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר" אחר שמשה רבנו זכה לשלמות פחד מהגאווה ולכן כתב אי זעירא.

אנחנו מוצאים בפרשת השבוע "ויקרא אל משה" התורה אומרת האות א' של ויקרא היא א' קטנה שמשה רבנו כתב, כל המפרשים הקשו למה א' קטנה, הרי התורה כולה מדוקדקת אז למה פה א' קטנה? עונים המפרשים שלמשה רבנו הייתה מידת הענווה שהיה ענו מכל אדם ולכן מתי שה' קרא לו הוא לא רצה לכתוב שה' קרא לו ולכתוב א' גדולה, אז הוא כתב א' קטנה.

אבל צריך להקשות קושייה חזקה ביותר, אם נסתכל בפרשת משפטים נראה "ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן" (שמות כד, טז) ושם אנו רואים "ויקרא אל משה" שהאות א' גדולה. אז מה ההבדל פה בויקרא שהאות א' קטנה לבין פרשת משפטים בספר שמות לפני ספר ויקרא, ששם כתוב ויקרא עם א' גדולה?

אלא אולי אפשר לבאר ולומר כך, הגמרא אומרת (נדרים לח). אמר ר' יוחנן אין הקב"ה משרה שכירתו אלא על גבור ועשיר וחכם ועניו וכולן ממש. משה רבנו היה גיבור, היה חכם, היה ענו והיה עשיר. אומרים רבותינו שמשה רבנו התעשר מהפסולת של לוחות השניות, מתי שמשה רבנו פסל את הלוחות השניות, הפסולת שנשארה אמר הקב"ה למשה רבנו שיקח את זה ואתה פסולת היו אבנים טובים ומזה נתעשר.

אז אפשר לבאר ולומר כך, בפרשת משפטים למשה רבנו לא הייתה עשירות ולכן לא הייתה לו אף מחשבה של גאווה, משה רבנו הרגיש שהוא כלום שאין לו חכמה, אין לו גבורה, אין לו ענווה ואין לו עשירות חשב שאין לו כלום. אבל פה בפרשת ויקרא שהייתה למשה רבנו כבר עשירות, אז משה רבנו פחד ממידת הגאווה, לכן בפרשת משפטים כתוב ויקרא עם א' גדולה ובפרשה ויקרא אחרי שמשה רבנו היה מושלם בכל הדברים, הייתה לו חכמה, ענווה, גבורה, ועשירות פחד משה רבנו והקטין את האות א' וכתב עם א' קטנה.

אדם צריך למדוד כל הזמן את עצמו, לבדוק ולחפש בעצמו האם הוא

ש"ת הרי"ף

שאלה

כבוד הרב אני שמונה שנים בשידוכים, התבטלה לי חתונה אחת וכל שידוך שאני באה לסגור בסוף נקטע באמצע ואני לא מצליחה להתחתן, מה אני יכולה לעשות?

תשובה:

צריך לדעת יסוד גדול בכל הדבר של השידוכים, שמענו את זה בשם "בבא מאיר", אחר כך ראינו את זה בשם ה"אלשיך הקדוש". זה יסוד חזק בשידוכים, כתוב (סוטה ב). ארבעים יום קודם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני, ארבעים יום לפני שאדם נולד יוצאת בת קול ואומרת בת פלוני לפלוני.

איך זה בשמיים, בבא מאיר היה אומר כך, עומדים מלאכים מציעים הצעות, זה יתחתן עם זאת, זאת תתחתן עם זה, כל מה שהמלאכים הציעו, צריך להיפגש עם אותו זיווג שהמלאכים הציעו את אותן נשמות. עד שיש הבת קול של הקב"ה שמכריעה, פלוני עם פלוני, כל השרשרת הזאת של המלאכים שיעצו ונתנו עצות של שידוכים, צריך להיפגש עם אותם שידוכים. לפעמים רק מלאך אחד מציע עצה או שידוך אחד לאדם, לפעמים עשרה מלאכים מציעים הצעה, אז כל שידוך שאדם עובר ונפגש ועובר אז אדם מקרב את השידוך הנכון שלו.

להישר, לא! נכתב בשמיים מתי תתחתני, מתי תהיה החתונה, איך תהיה החתונה ועם מי תהיה החתונה. בת פלוני לפלוני ארבעים יום לפני יצירת הולד הקב"ה אומר, לכן כל שידוך שאדם מתקדם יש בזה משמעות גדולה ושמחה גדולה.

"ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר" המעלה של משה רבנו שנשאר בענווה גדולה על אף הקרבה הגדולה להקב"ה.

אנחנו מוצאים בפרשת השבוע "ויקרא אל משה" אי קטנה, כל המפ"רשים שואלים מדוע האי קטנה הרי כל התורה הקדושה מדוקדקת, כל התגים מדוקדקים ואין אות אחת מיותרת או שלא מדוקדקת ביותר. אם כך שואלים הרבה מהמפרשים למה האות אי קטנה?

אלא מובא בספרים הקדושים שמשה רבנו היה מאוד קרוב לקב"ה, הקב"ה דיבר איתו בקירבה גדולה ביותר, ומרוב שמדברים עם אדם בקירבה גדולה ביותר אז בלב האדם יכולה להיכנס גאוה וליבו יכול להיות גם מרוב שמדברים איתו בקירבה גדולה. אומרים המפרשים שהקב"ה בחן את משה רבנו, ומביאים על כך משל למלך שקירב את אחד השרים ועשה אותו שר גדול ביותר, המלך רצה לבדוק איך אותו שר מתנהג האם בענווה ובצניעות וקרא לו אליו. מתי שבא השר למלך הוא בא אליו כנוע עם ראש למטה, אין בו שום גאוה והוא מתנהג כמו בימים הראשונים שהיה בענווה גדולה. כך הקב"ה עם משה, משה רבנו היה בקרבה גדולה לקב"ה, והקב"ה קורא למשה ופה הוא בוחן אותו איך משה מתנהג, הקב"ה קורא לו ומשה רבנו מכניע את עצמו בכניעה הגדולה ביותר.

וזו בעיה גדולה עם אנשים בעולם הזה, מתי שמקרבים הרבה אדם הלב שלו מתחיל לאט לאט להיות גס, והוא מרגיש וחושב שכל העולם שייך לו. הוא מתחיל לזלזל ולאבד את כל הקירבה והטוב שקרבו אותו והוא לוקח את זה לצד השלילי. אבל משה רבנו רעייא מהימנא, כמה שהקב"ה קירב אותו יותר והתנהג איתו בקרבה יותר גדולה, הוא הת"נהג בענווה והכנעה יותר גדולה. וזו המעלה הגדולה של משה רבנו וזו האות אי הקטנה של ויקרא שמסמנת לנו שמשה רבנו נשאר בענווה ולא ח"ו נכנסה בליבו גאוה.

מפתח לכל השערים שבשמייים

מוקד ארצי *8260

ספר דברים צואת משה רבנו

ספר דברים צואת משה רבנו רבינו יוסף פינטו שליט"א

"נפשו כי תחטא בשגגה מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה" יש חטא שאדם עושה ויש לו תשובה ויש חטא שאדם עובר את הגבול ואין עליו תשובה ומחילה.

הגמרא מספרת (ברכות י.) שבשכונה של רבי מאיר בעל הנס היו אנשים בריונים שהיו קשים ורעים, שהיו מצערים את רבי מאיר בעל הנס. רבי מאיר רצה להתפלל עליהם שיענשו וימותו. באה ברוריה אשתו של רבי מאיר שהייתה צדקת גדולה ואמרה לו כתוב בפס' "יתמו חטאים מן הארץ" (תהלים קד, לה) חטאים ולא חוטאים, שהעבירות ינמרו מהארץ לא החוטאים, שהחוטאים יחזרו בתשובה. עמד רבי מאיר והתפלל לקב"ה שיחזרו בתשובה ואתם אנשים עשו תשובה וחזרו לדרך טובה.

וכך אפשר לדקדק את זה מהפס' "זבח רשעים תועבת ה' ותפלת ישרים רצונו" (משלי טו, ח) "זבח רשעים תועבת ה'" לבוח את הרשעים ולקלל אותם שימותו זו תועבת השם, הקב"ה לא רוצה את זה, "ותפלת ישרים רצונו" אבל להתפלל על הרשעים שיעשו תשובה וישנו את המעשים שלהם זה רצונו של הקב"ה וזה הדבר הנכון והטוב של הקב"ה שאנשים יחזרו לדרך טובה. אם כך, הגדולה של האדם היא לא לקלל את הרשעים שימותו, אלא להתפלל עליהם שיחזרו בתשובה.

ומסופר על שמואל הנגיד שהיה מקורב למלך ספרד קרבה גדולה ביותר והיה שר גדול. באחד הימים שיצאו לטייל, עברו ליד אחד השווקים עמד אדם אחד והתחיל לצעוק על שמואל הנגיד שהוא גונב מהמלך ומהמלכות, חי על חשבון המדינה כך היה עומד ומגדף את שמואל הנגיד. המלך שמע את זה וכעס, אמר לשמואל הנגיד שיעניש אותו בשם המלך ויחתוך לו הלשון.

עברה שנה, מלך ספרד ושמואל הנגיד שוב עברו באותו מקום ושומעים את אותו אדם שצועק. שאל המלך את שמואל הנגיד לא חתכת לו את הלשון, אמר שמואל הנגיד חתכתי לו את הלשון הרעה, נתקרב עכשיו אליו והמלך ישמע איך הוא מדבר ומה הוא אומר, התקרב המלך ושמע איך אותו אדם משבח ומהלל את המלך ואת שמואל הנגיד. אמר שמואל הנגיד למלך זו לא גדולה לכרות לו את הלשון ולהרוג את האדם על מה שעשה, אלא הגדולה היא לשנות את הדעה שלו ואת המעשים שלו.

יש אנשים רשעים שלא מתנהגים טוב, אבל הם לא חצו את הגבול כמו הרשעות הגדולה שאם חוצים את הגבול הזה אין מחילה, הם עוד בגדר של האנשים שיש להם תשובה, על כאלה אנשים אמרה ברוריה לרבי מאיר יתמו חטאים מן הארץ, העוונות יתמו אבל החוטאים יחזרו בתשובה. אבל צריך לדעת לא לעבור את הגבול, יש גבול שאם חוצים אותו אין על זה מחילה, וזה מסוכן. כל עוד שלא חצו את הגבול זה יתמו חטאים מן הארץ שהחטאים יתמו והחוטאים יחזרו בתשובה ויהיו בדרך השם, כי במקום שצדיקים גמורים עומדים אין בעלי תשובה עומדים, מוטב לשנות את הלשון שתדבר טוב כמו שמואל הנגיד מאשר לחתוך את הלשון.

סגולות הרי"ף

צריך לדעת יסוד גדול, אנשים כל היום רוצים סגולות לפרנסה, מה הסגולה הגדולה ביותר לפרנסה? מתי שאתה כועס ויש לך על מה לכעוס ואתה עוצר ואתה אומר אני לא כועס, באותו רגע מה שאתה מבקש בענייני פרנסה הקב"ה נותן לך. הרגע הכעיסו אותך ואתה לא כועס ועוצר, הקב"ה נותן לך פרנסה. לכן כל אחד יעבוד על הכעס, כל אחד יעבוד על המידות שלו.

רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא, האוהב ישראל מאפטא.

יש סיפור שיש בו מוסר גדול ביותר, מסופר על ה"אוהב ישראל מא"פטא", האוהב ישראל מאפטא היה קדוש עליון, היה קודש קודשים, שבעיר של האוהב ישראל מאפטא היה איזה אדם שהיה מוכר יין, שפתאום אותו אדם נהיה צדיק גדול, אנשים היו באים אליו, הוא היה מברך ברכות, אנשים היו מתרפאים, כל דבר שהוא היה אומר, היה קורה.

אמר האוהב ישראל מאפטא, איך פתאום ביום אחד אדם נהיה צדיק, איך אפשר שאדם ביום אחד יהיה צדיק? אני רוצה לבדוק מי האיש הזה, אדם לא יכול להיות ביום אחד צדיק, אין כדור שבולעים ונהיים צדיקים.

אין כדור שבולעים ונהיים חכמים, אין כדור שבולעים ונהיים מיוחדים, בשביל להיות צדיק צריך לעמול הרבה שנים, בשביל להיות חכם צריך לעשות השתדלות לחדד את הדעת להיות חכם, בשביל להיות איש טוב צריך לעמול עמל גדול להיות איש טוב, זה לא בבוקר אחד בולעים כדור ונהיים אנשים מיוחדים, זה דבר שצריך עמל וטורח לטרוח בשביל להשיג.

כמו שאי אפשר ביום אחד אדם להיות עשיר, מי שנהיה ביום אחד עשיר, הוא יפול, ומי שנהיה ביום אחד עני, הוא יעלה חזרה. יש יסוד גדול על פי הקבלה, מי שביום אחד נהיה עשיר תדע שהוא יפול ביום אחד, מי שביום אחד נהיה מוצלח תדע שהוא יפול יום אחד, אבל מי שבונה את החיים לאט לאט, אז זה דבר יציב.

וחז"ל אומרים את זה מאיפה, מהשמש. השמש מתי שהיא זורחת, היא לא זורחת בבת אחת, היא הולכת וזורחת לאט לאט ומתי שהיא שוקעת, היא גם שוקעת לאט לאט. אצל הקב"ה אין הפתעות, ההצ' לחה באה לאט לאט, והכשלוך בא לאט לאט. אם אתה רואה אדם נכשל ביום אחד וביום אחד הכל מתרסק, תחכה ותראה שביום אחד הכל יעלה, כי זה לא דבר טבעי, דבר שהוא לא טבעי הוא לא מהשם, דבר שהוא טבעי הוא מהקב"ה. אתה רוצה לראות אדם מצליח, תחכה תראה לאט לאט הוא מצליח, זה אמת. ופעם אחת נפל, זה שקר, הוא יעלה עוד פעם, צריך לחכות, הוא יעלה עוד פעם, זה יסוד גדול.

אמר האוהב ישראל מאפטא האיש הזה ביום אחד נהיה צדיק, זה לא דבר מציאותי. זה לא דבר מציאותי, צריך לבדוק מה קרה ולמה ביום אחד הוא נהיה צדיק.

הלך האוהב ישראל מאפטא מחופש, שלא ידעו מי הוא, נכנס לבית שלו, אמר לו, תארך אותי. אותו אדם אירח את האוהב ישראל מאפ"טא, האוהב ישראל מאפטא התארך אצלו יומיים, הוא ראה שהאיש הזה לא צדיק במיוחד, לא תלמיד חכם, לא כלום, הלך אליו האוהב ישראל מאפטא ואמר לו, אני אגלה לך, אני הרב, תגיד לי מי אתה. פתאום נהיית צדיק, פתאום נהיית מקובל, פתאום נהיית מחולל ישועות, מי אתה, איך אפשר, אני לא מאמין לזה, תספר לי מי אתה.

אמר אותו אדם לאוהב ישראל מאפטא, אני כלום, אני איש פשוט, אין לי לא חוכמה, לא תורה, לא צדיקות, לא כלום, אבל יש לי אמונה וביטחון גדול ביותר בהקב"ה.

וסיפר לו ואמר לו, נהיה לי קשיים בפרנסה, לא היה לי כסף להמשיך להתמודד עם העסק של היין, ואשתי היתה לוחצת אותי, לך תחפש

שותף שיביא כסף, שיהיה לנו כסף בעסק במה להתפרנס. הוא אמר, אני לא רוצה שותף, ידוע מה שהמשנה אומרת הטוב שבשותפים שותפו של עמלק. מה הפירוש, השותף הכי טוב שיש לך בעולם, הוא שותף של עמלק. אין שותפים טובים, כל שותפות סופה להיגמר בחורבן ובאסון גדול ביותר, רוב השותפויות. השותפויות זה לא דבר בריא, אם אפשר בלי שותף, זה הדבר הטוב ביותר.

אמר אותו אדם לאשתו, אני לא רוצה שותפים. אשתו לחצה אותו, העסק יפול, במה תפרנס אותי, מה תתן לי, איך תעשה, איך יהיה, מה יהיה? אשתו לחצה אותו. לא היתה לו ברירה, הוא אמר לה, אני הולך לעיר לחפש שותף.

נסע לעיר והתחיל לבכות בדרך, הקב"ה אני לא רוצה שותף, אני לא רוצה בשום פנים ואופן שותף, תעזור לי, אני לא רוצה שותף.

פתאום קם ואמר לעצמו, ריבונו של עולם, אתה יודע מה, אתה השו"ת שלי, תתן לי כסף וחמישים-חמישים, כל מה שתתן לי, חצי אני נותן לך, אני לא רוצה אף שותף בן אדם, רק הקב"ה שותף. היתה לו אמונה כל כך חזקה, הוא חזר לעיר ואמר לאשתו, מצאתי שותף. שאלה אותי, מי השותף, הוא אמר לה, אני אניד לך אחרי כן, את לא מכירה אותי, מה יעזור אני אומר לך השם, איך תכירי.

הלך בבוקר לעסק ואמר, ריבונו של עולם, תן לי את החלק שלך, אני רוצה לקיים את השותפות, מה שיהיה לי חצי-חצי, תשקיע את הכסף. בבוקר התחילו לבוא הרבה קונים, התחילו לשלם הרבה כספים, הכל התחיל לעלות, הכל עלה אצלו ומאז הוא נהיה עשיר וכל מה שהיה מרוויח היה סופר חמישים-חמישים, חצי נותן להקב"ה, חצי לוקח לעצמו.

אמר אותו אדם לאוהב ישראל מאפטא, תדע, לא סיפרתי את זה לאף אחד, השם שותף שלי ובגלל שהשם שותף שלי והאמונה שלי כל כך גדולה, מה שאני אומר בפה השם עוזר לי ומהתמימות שלי, והאמו"נה שלי, והבטחון שלי בהקב"ה, מה שאני מבקש מהקב"ה הקב"ה עונה לי.

אותו אדם לא היה צדיק בזכות לימוד תורה שלמד, ולא היה צדיק בזכות אף דבר שעשה, בזכות אמונה תמימה בהקב"ה ותמימות עם הקב"ה, זכה לכל מה שזכה.

אנשים צריכים לדעת, אדם יכול להגיע לדרגות גדולות, לדרגות עצומות ביותר שאין כדוגמתן אם הוא הולך תמים עם השם, אם הוא הולך במסירות נפש עם השם. אם הוא הולך באמונה ובטחון עצומים עם הקב"ה והולך בתמימות, הקב"ה עוזר לו.

ספר דברים
פותח את כל הצינורות החסומים

בריאות
פרנסה
זיווגים

ספר דברים
התורה
התורה